

NOVI SLOV. ŠTAJERC

IZ NARODA ZA NAROD.

„Novi Slovenski Štajerc“ izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četr let 50 vin; plačuje se naprej. — Posamezna številka 6 v. Oznanila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani.

Taki so, zato proč ž njimi!

Za mariborski okrajni zastop so razpisane volitve, za ptujski pa so bili razpoloženi volilni imeniki, torej bodo volitve razpisane tudi kmalu. To je za prebivalce obeh okrajev velikega pomena, saj se bo šlo za to, ali si res okraj pribori veljavo, ali pa bodo odločevali večinoma od kmetškega ljudstva živeči nemški in nemškutarski mestjani. Le poglej, dragi rojak, v svojo davčno knjižico, kjer vidiš, kako visoke okrajne doklade plačuješ, da torej ni vseeno, kdo odločuje kje in kako se ta denar porabi! Če že ne po drugem, po tem sodi važnost volitev!

V ptujskem okraju so nas Ornig in njegovi prijatelji oropali z nepostavnimi in krivičnimi sredstvi za večino, da so ukazovali in gospodovali onim, ki edini so po svojem številu in po večini plačanih davkov poklicani gospodariti in odločevati. Z zvijačo, nasilstvom, podkupovanjem in drugimi sredstvi so dobili zadnjič pičlo večino. Pred vsem so kmetskim posestnikom odvzeli njihovo volilno pravico. Bali so se poštenega slovenskega kmeta, o katerem so vedeli, da bo iz prepričanja proti njim, proti svojim škodljivcem, zato so ga z zvijačo spravili ob njegovo volilno pravico.

Rojaki, kdo pa je tisti, proti katerim mi nastopamo? To je narodni odpadnik Ornig, to so nekateri naduti, kmetom sovražni meščani, to so ljudje, ki so pozabili, da jih je rodila poštena slovenska mati, to so priliznjenci in hinavci, ki prodajajo za par grošev svoje prepričanje in svojo čast.

Ali Vam naj kličemo nazaj v spomin neštete krivice, ki so jih naredili vsi ti ljudje Vam? Ali naj pišemo zopet, kako so škodovali Vašim koristim, kako so Vas zaničevali in zasramovali, kako so delali povsod proti Vam, ako so imeli le trohico koristi sami?!

Nepobitno je, da je Ornig mestni župan, da je meščanski nemški poslanec. Nepobitno je, da se je pod njegovim predsedstvom zahtevalo, da naj se mestnim mesarjem na ljubo meje brezpogojno odprejo. Nepobitno je, da je mestni občinski svet pod Ornigovim predsedstvom poskušal vzeti špeharjem stoletno pravico, prodajati špeh in meso v Ptuj. Nepobitna resnica je, da je bil Ornig kot deželni poslanec in vsi

njegovi meščanski tovariši proti taki spremembi lovskega zakona, kakor ga zahtevajo na Vašo željo in zahtevo slovenski poslanci. Nepobitna resnica je tudi, da so se zvišale okrajne doklade pod Ornigovim načelstvom za celih 10%. Nepozabljena še je grda krivica in samopašnost ptujskih meščanov, ki so prva leta s pomočjo njim naklonjenih uradnikov spravili ob podporo, brezobrestna posojila pri vinogradih, kar so izposlovali slovenski poslanci, krvavo potrebne kmetске posestnike.

Čujte, kaj pišejo nemški graški listi te dni. Pravijo, da je sedanji nemški in nemškutarski okrajni zastop sklenil, da porabi od države namenjene podpore, ki so jih izposlovali naši poslanci za zidanje cest. Tako torej: oni jemljejo ta denar, a potem se hvalijo nasproti Vam, koliko so za Vas storili. Da, iztrgati hočejo še v svojem koristolovstvu tudi nekaj pri tem, kar Vam priborijo Vaši poslanci. In tem ljudem naj še bodete Vi hvaležni, jim zaupate in jih volite?!

Povsod se zaničuje, kar je slovensko, kmetško, kar je naše, povsod se nas hoče zametovati, povsod sili kvišku puhla ošabnost, hinavstvo in koristolovstvo, a nikjer ni onega prijateljstva, nikjer nimajo in ne poznajo spoštovanja in ljubezni, kakor zvito in hinavsko pišejo o tem v ptujskem »Štajercu«, samo da bi Vas preslepili in prevarili, da bi gospodovali oni in se šopirili oni.

Kakor v Ptuj, tako je v Mariboru. Ali niso ravno meščani izkoristili povsod bednega Vašega gospodarskega položaja ter se polastili najlepših kosov naše zemlje? Ali ne čutite povsod, kako se trudijo, da bi Vas lahko teptali, zaničevali in prezirali še naprej ter Vam metali v obraz nesramno psovko: Neumen slovenski kmet.

Zato pa proč ž njimi! Ne zaslužijo nikdar našega zaupanja. Vstani iz spanja slovenski kmet, otresi se sramotnega jarma nemčurskih odpadnikov in nasprotnikov! Kvišku in na delo vsak, kateri hoče dobro našemu ljudstvu, ki mu je mil naš jezik in drago naše slovensko poštenje in čast! Proč vse strankarstvo, proč vsaka mržnja, proč brezbržnost. Složno, odločno in krepko s ponosnim čelom v boj proti skupnemu nasprotniku, ki nas hoče gospodarsko zaslužniti, ki krati naše pravice in blati našo narodno čast!

Priporočajte, naročajte in širite „Novi Slov. Štajerc“!

Naj nas prešine vsa čista, sveta iskra bratske ljubezni in sloge, da nastane v naših vrstah ogenj in vihar, ki uniči naše nasprotnike in škodljivce. Nikdo naj ne omahuje, nikdo naj se ne zanaša na drugega, ampak vsi za enega, eden za vse. Trhla in skisana, z zvijačo in krivico sezidana nemčurska stavba mora pasti, zato naprej rojaki za pošteno slovensko kmet-sko stvar!

Interpelacija

poslanca v dr. Hrašovca in tovarišev
na štajerski deželni odbor.

Z razzodbo od 3. julija 1906 je državno sodišče razzodilo, da je štajerski deželni odbor s svojim ukazom od 3. novembra 1905, šte. 66.715 in od 25. februvarja 1906, šte. 48.206 kršil občini kokerski po članu 19 drž. zak. od 12. decembra 1867, šte. 142 drž. zak. zagotovljeno politično pravico. Dejanjski stan je bil tale:

Z ukazom štajerskega deželnega odbora od 3. novembra 1905, šte. 66.715 naznanilo se je županstvu v Kokarjih, da ne more deželni odbor posredovati v zadevi vročevalne službe v kazenskih zadevah. Dotična vloga bila je pisana v slovenskem jeziku, rešitev pa v nemškem. Z ozirom na to je vrnilo županstvo dotični dopis deželnemu odboru s prošnjo, naj ga reši v slovenskem jeziku.

Štajerski deželni odbor je potem v svojem ukazu od 25. februvarja 1906, št. 48.206 izrekel, da si naj županstvo samo priskrbi potrebno prestavo.

V svojih razlogih navaja državno sodišče, da je slovenščina gotovo deželni jezik v štajerski kronovini in da tudi to, da je deželni odbor nemščino si določil kot poslovni jezik, nikakor ne more kršiti pravice, ki pristoji po državljskem zakonu vsaki občini, da sme od deželnega odbora, ki je najvišja avtonomna oblast v deželi, zahtevati rešitev svojih vlog v tistem jeziku, v katerem so bile pisane, ako je le-ta jezik deželni jezik.

Ravno tako se je bilo tudi že v prejšnjih letih sodilo glede drugih kronovin ter je v tem oziru drž. sodišče ostalo le dosledno.

Po obstoječem državljskem zakonu tudi ni bilo drugače soditi. Že prej in po tisti razzodbi so občine iz Spodnje Štajerske deželnemu odboru slovensko dopisovale; deželni odbor pa rešuje te dopise vedno le v nemškem jeziku.

V nekaterih slučajih zadnjega časa vračale so občine, kakor Solčava, Šmarje nemško rešitev s prošnjo, naj se jim pošlje v slovenskem jeziku ali pa se naj doda vsaj prestava.

Te prošnje so se odklonile in se je županom pod veliko denarno kaznijo od 50—100 K naročilo, da naj takoj rešijo in si potrebno prestavo sami preskrbijo.

Slovenski poslanci zahtevajo tudi za svoj narod tako naravno in samo ob sebi razumevno pravico, da mora štajerski deželni odbor rešiti dopise v ravno istem jeziku in si bodo to pravico pridobili z vsemi pristojnimi sredstvi.

Podpisani poslanci tedaj vprašajo štajerski deželni odbor:

Misli deželni odbor v prihodnjich vpoštevati razzodbo državnega sodišča, se po nji ravnati in glede jezikovne rešitve slovenskih vlog postopati po postavi?

Gradec, dne 3. vinotoka 1907.

Dr. Hrašovec l. r. Dr. Ploj l. r. Vošnjak l. r. Dr. Jurtela l. r.
Dr. Jankovič l. r. Roškar l. r. Robič l. r. Roš l. r.
Kočevar l. r.

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

(Dalje.)

Cesar Rudolf.

Rudolf je skrbel za mir in red v državi. Obiskal je tudi Štajersko, kjer mu je obljubila višja duhovščina s plemenitaši zvestobo v imenu Štajercev, Korošcev in Kranjcev.

Z novimi priborjenimi deželami pa Rudolf ni mogel razpolagati po svoji volji. Sklenil pa je, da jih ne izroči nikomur drugemu, nego svojima sinovoma, ker e hotel pridobiti svojemu rodu večjo oblast. Državni knezi so se dolgo obotavljali. Rudolf pa je bil previden politik, ki si je pridobil najprej cerkveno višjo gospodo. Dne 27. grudna 1282. leta je zbral Rudolf vse državne kneze v Augsburg in izročil pred njimi svojima sinovoma Avstrijsko, Štajersko in Kranjsko. Tudi Koroško bi si bil rad podržal za svojo hišo, toda ni še šlo. Koroško je dobil tirolski grof Majnhard.

Hud nered je bil takrat povsod po slovenskih deželah, posebno na Koroškem. Rudolf je zato strogo ukazal, da se mora takoj zapreti in obesiti vsak, kdor moti mir v deželi. Bilo je tako hudo, da je nadškof prepovedal javno božjo službo po vsej deželi.

Rudolf je bil oster, pravičen sodnik in ljudstvo ga je ljubilo. Mnogo mičnih pripovedek se pripoveduje o njem.

Rudolfovi nasledniki in združitev slovenskih dežel.

Cesar Rudolf je umrl l. 1291. Njegov sin Albreht, ki je podedoval Avstrijsko, Štajersko in Kranjsko, je bil neprijazen in se ni znal prikupiti ljudem. V podedovanih deželah je imel vedno vse polno bojev. L. 1298 je postal cesar, toda za 10 let ga je umoril njegov lastni nečak Ivan.

Albreht je imel pet sinov. Sinovi so si pridobili tudi Koroško (1336) in Oton se je dal umestiti na vojvodskem prestolu po starodavnem domačem slovenskem običaju.

Rudolf IV. (1358—1365) je ustanovil mnogo mest (tudi Rudolfovo — Novo mesto na Kranjskem). Njegovi nasledniki pa so se prepirali med seboj, vsled česar so zelo trpele dežele.

Leopold III. (1365—1386) si je pridobil l. 1374 vzhodno Istro, Pivko in Metliko, l. 1382 pa še Trst z okolico, za slovensko zemljo najvažnejše pomorsko mesto.

Po njegovi smrti je bil Ernest Železni vladar slovenskega naroda. Bil je zadnji vojvoda, ki se je upegljal po domačem obredu. Poznejši vojvodi niso znali več slovenski in se niso brigali za slovensko ljudstvo.

Celjski grofje.

Slavna je doba celjskih grofov v slovenski zgodovini.

Celjski grofje so bili starodaven rod, najbrž slovenskega pokoljenja, ki so si razširili oblast in imetje po vsem Slovenskem in Hrvatskem. Povsod so imeli srečo, v vojskah in ženitvah in moč se jim je množila leto za letom. Cesarji so čutili, da so jim celjski grofje zelo potrebni, ki so jim pomagali v raznih neprilikah z denarjem in vojaško pomočjo, zato so jim dajali mnogo pravic in jih povzdigovali. Krog leta 1400 je bil celjski grof že kranjski glavar. V svoji grofiji je Celjan sodil sam in imenoval lahko sam svoje sodnike in uradnike. Čim močnejši so bili Celjani, ki so se imenovali »bani slovenskih dežel«, tem manj moči in veljave je imel cesar v slovenskih deželah. Nazadnje so začeli celjski grofje postopati proti cesarju tako odločno, da je bilo jasno, da hočejo biti sami svoji vladarji. Višji oblasti avstrijskih vojvod se niso hoteli več pokoravati, ampak so jim jemali po vrsti grajščine in posestva po Štajerskem in po Kranjskem. Vsled tega so se vneli hudi boji, v katerih se je prelilo mnogo slovenske krvi. A Celjani so bili močnejši že ko cesarji. Cesar Friderik se je pogodil s celjskim grofom Ulrikom, da se Celjani in Habsburžani medsebojno podedujejo, če izmre kateri teh dveh rodov. In ta pogodba je obveljala.

Grof Ulrik se je na nesrečo začel vtikati tudi v ogrske zadeve in Ogrri so imeli zaradi tega nanj hudo jezo. Ko pa je postal l. 1456 Ulrik na Ogrskem kraljev namestnik, se surovi Ogrri niso mogli več brzdati in so ga ubili v Belemgradu, ko se je prišel s Slovenci bojevat zoper Turke.

Ulrik je bil zadnji celjski grof in ni imel otrok.

Po pogodbi je dobil torej habsburški rod vsa celjska posestva na Štajerskem in Kranjskem.

(Dalje prihodnjič.)

Domače novice.

Cesar je obolel zadnje dni ter ima vedno zdravnik pri sebi. Biva v Šönbrunnu pri Dunaju in sprejema le člane cesarske rodbine in opravlja najvažnejša in najnujnejša vladarska opravila. Zadnja poročila pravijo, da se mu zdravje počasi vrača.

Našim slovenskim društvom! Naročajte naš list za probujo potrebne osebe! Nekaj kronic lahko žrtvuje vsako, tudi najmanjše društvo! Mi Vas ne prosimo podpore, želimo le, da storite dobro prostemu slovenskemu ljudstvu. Sami trpite pod pritiskom nemštva, sami čutite njega krivice, želite boljših, svobodnejših časov. Ti časi pa bodo nastopili za nas Slovence še le, ko bode tudi najzadnji slovenski prostak prepričan, da smo Slovenci jednakopravni z drugimi narodi, ko bo sleherni Slovenec brez sramu, brez bojazni in odločno zahteval svoje in svojega jezika pravice pri vseh drž. uradih, pri vsakem sodišču, glavarstvu, davkarji in pošti.

Kako nastopamo mi, kaj je naš namen, to ste lahko posneli iz doposlanih Vam številčk našega lista. Strankarstva med brati ne poznamo, poznamo pa po-

gum in odločnost v boju za naše narodne in gospodarske zahteve in pravice.

Cena listu je letoletno le **2 kroni**, nizka torej dovolj, da z naročitvijo nekaj izvodov nikdo ne bode posebno trpel.

Ptuj. Gorelo je v skladišču usnjarja Piricha. Škoda na kožah je precejšnja!

Ptuj. Mestni očetje so volili spet Orniga za župana, pa menda zato, ker jim je sporočil, da te časti ne sprejme. Če bo jo pa le sprejel, bodo se nekateri najbrže jezili, da so ga volili.

Polenšak v Slov. goricah. Tukaj imajo nekateri kmetje prav veliko jabolk najboljših vrst.

Št. Marjeta niže Ptuja. Ponesrečil se je mladenič Valdhauser pri mlatitvi ajde. Bil je pri mlatilnem stroju nepreviden in ta mu je popolnoma zmečkal in strgal eno roko. Kmetje, naznanite pri oblastvih, da imate mlatilne stroje, saj plača dežela zavarovalnino revežem, pa je vsaj nekaj pomagano, ako jih doleti pri strojih kaka nesreča.

Središče. Na gostiji Šavora-Modrinjak nabrali so gostje za družbo sv. Cirila in Metoda 10 K ter nabrani znesek izročili ormoški podružnici.

Neomadeževano narodno lice kaže občina Koračice pri Sv. Tomažu v Slov. goricah. Ima namreč vseskoz slovenske napise brez priveskov. Rojaki, posnemajte jo!

Vojaško veteransko društvo pri Sv. Križu na Murskem polju priredi tombolo dne 27. oktobra t. l. v gostilni gosp. Jureša. Začetek ob 5. uri popoldne s sodelovanjem križevskih tamburašev. Čisti dobiček je namenjen za stroške nove društvene zastave. K obilni udeležbi uljudno vabi vsa bratska in narodna društva kakor tudi vsacega posameznega. Vodstvo.

Po Dravi je priplaval te dni zaboj proti borlskem mostu. Ljudje so zaslišali otročji jok iz njega, vlovili ga ter našli v njem približno 8 tednov starega otroka. Plenice in drugo kaže, da mora biti iz mesta. Otroka je vzela nek posestnik iz Haloz za svojega.

Ormoška graščina še ni prodana, kakor smo zadnjič poročali, ker so se pogajanja naknadno razbila, a je še vedno naprodaj.

Gledališka predstava v Središču bo prve dni no vembra. Vloge so dobro razdeljene in se diletantje že pridno vadijo, da je pričakovati kaj posebno dovršenega. Natančneje po plakatih. Pričakujemo mnogo občinstva tudi iz okolice.

Trgatev v ljutomersko-ormoških goricah ni le po kakovosti, ampak tudi po množini boljša, kot se je pričakovalo. Vreme ob času trgatve je bilo jako lepo. Tako lepe jeseni že dolgo ni bilo ko je letos. Vinski kupei torej vedo, kje se jim je zglasiti.

Kamnica. Zakaj zanemarjate nas? Vedno in vedno beremo po listih, da so slovenski poslanci priredili tu ali tam zborovanje, sklicali shod, toda med nas v **Kamnico** ni nobenega teh gospodov. Ako smo vam bili dobrodošli s svojimi glasovi za časa volitve, zakaj nas ne poznate sedaj več. Nemški naval postaja čedalje silnejši, naše ljudstvo odpada, a vi rajše pohajate tja, kjer vas sploh ne rabijo. Pred dvema nedeljama priredilo je tukaj zopet nemško društvo »šulferajn« svojo veselico. Navzočih je bilo pri tej tudi več Slo-

vencev. Ali se je temu čuditi? Nobene slovenske veselice, nobenega predavanja ni videla Kamnica že več let. In tako mremo tja v en dan pred pragom slovenskega poslanca, slovenske »zavednosti« v Mariboru. Slovenska gospoda, ako je vam sploh kaj za slovenskega kmeta trpina, in vaše besede po slovenskem listu niso samo prazno slepilo, pridite med nas. Tudi mi in naša okolica potrebuje političnih in poučljivih shodov in to morda bolj, nego marsikateri kraj, ki je oddaljen od ponemčujočega mesta.

Več Kamčanov.

V Razvini pri Mariboru so Slovenci spravili v občinski odbor prvič kljub najhujšemu nemškemu nasilju dva zavedna slovenska moža. Živeli volilci!

Pozor slovenski kupci! Pri Sv. Petru pod Mariborom so na prodaj tri manjša posestva in sicer vsako s hišo, vinogradom, njivo, vrtom, gozdom, travnikom in pašnikom vred. Vinogradi imajo najlepšo lego, deloma ameriški, deloma pa star nasad, poslopja so dobro ohranjena in le malih popravil potrebna. Kupne pogodbe napravi prodajalec *brezplačno* in izvrši tudi sam prepis lastnine v zemljiški knjigi. Posestva so na prodaj *samo slovenskim kupcem*. Pojasnila daje gospod *dr. Fl. Kukovec* v Mariboru, Wildenraingasse 11.

Gračino Vurberg pri Ptujju je kupil češki plemenišaš grof *Herberstein* za 540.000 K. Dosedanji oskrbnik *Adametz*, ki je bil zagrizen nemškutar in strasten agitator pri volitvah za nemškutarsko »Štajerčevo« stranko, je moral takoj zapustiti svojo službo. Ker je grof *Herberstein* Čeh, bo gotovo pri volitvah volil s Slovenci.

Poljčane. Vodstvo zaloge »Delniškega piva« je prevzel *Dominik Gajšek*. Prejšnji vodja, bivši socijalni demokrat *Mraker* je odstavljen, oziroma vzela ga je noč, ko so prišli uradniki pregledovat zaloge in knjige. Našli so baje precej nereda, pa to ni nič čudno, saj ta možakar in njegovi pivski bratje so ob delniškem pivu najraje zabavljali in psovali čez Slovence. Radovedni smo pa res, ali se bo ptujski »Štajerc« za *Mrakerja* zavel, saj je imel v njem vnetega častilca!

V Konjicah so ustanovili nemškutarji in Nemci nemško politično društvo za konjiški okraj. Taka društva se potem oglašajo ter izražajo »ogorčenje« ter pretijo v imenu spodnještajerskega prebivalstva vladi, ako imenuje za naše slovenske kraje Slovenca za profesorja, sodnika, uradnika itd. Naši ljudje, ki bi lahko storili kaj, pa molčijo in sklepajo navdušeno nezaupnice drug proti drugemu, pravega skupnega nasprotnika in škodljivca na gospodarskem, na narodnem in verskem polju pa se pušča v nemar!

Kakšen je oče, tak je sin! Posestnik *Kranjc* v Okiču je v pijanosti vedno pretepal svojo ženo. Pretekli dne je to zopet ponovil, a 15letni sin je mater branil — s sekiro ter očeta vsekaval v trebuh in po glavi, da je umrl. Sina so seveda zaprli. Zopet en vzgled, kaj napravi pijančevanje.

Trbovlje. Umor in samomor. Danes zjutraj je v Trbovljah žena nekega prevzemalca lesa svojim trem otrokom po odhodu moža prerezala žile na vratu in nato sama sebi tudi na vratu. Zgodilo se je kakor rečeno zjutraj zgodaj, ko je otroke umila in oblekla. Žena je baje slaboumna. Mož se je sicer čudil izredni mar-

ljivosti svoje žene, a sumil ni ničesar, dasi bi moral nanjo paziti.

Iz Hrastnika. Odkrito rečeno, da smo hrastniški narodnjaki presenečeni nad vspehi naših nemškutarjev. Zelo, zelo mnogo naših delavcev — tudi rudarjev — je, oprostite mi malo žaljiv izraz, *zdivjanih*. Trkajo se na prsa ter kličejo: »Kaj boste vi Slovenci, mi smo mi!« Narodno čutečemu človeku se krči srce žalosti, videč to ubogo, dobro, sedaj pa zapeljano ljudstvo, Nismo prijatelji raznih obljub, s katerimi so ravno nemškutarji vlovili toliko naših ljudi in zato ne obljujemo ničesar. Le nekaj bi rekli tem zapeljanim: Sedaj se posmehujete svojemu narodu, a ta vas vseeno sprejme kot svoje sinove nazaj, kedar bodete spoznali, kako grdo so se norčevali iz vas domačinov tujci — nemškutarji.

Rudarja Šibile, ki je delal z vsemi silami za nemško šolo, so se hrastniški nemškutarji sramovali pri banketu (skupnem obedu) v nedeljo. Niso ga baje pustili v sobo, ampak dobil je pred vrata pijače... Šibila! Mož! Ali ne poznate še sedaj, kam pes tace moli? Ali vam morajo v obraz pljuvati, da boste prišli do spoznanja!? Bodite mož!

Propadli denarni zavod v Gradcu. Nad banko *Friedmann* je proglašen konkurz. Dolgovi znašajo 400.000 K več kakor premoženje. — Na Dunaju v Nußdorfu je propadla posojilnica. Te dni je nekdo podaril velikodušno 600.000 K, da bodo revnejši ljudje dobili od svojega denarja vsaj 90%, zgubijo torej le še deseti del vsega, kar so vložili. — Tudi po raznih drugih krajih je propadlo več denarnih zavodov.

Štajerski čebelarji imajo v svoji oskrbi približno 107.000 panjev. Gotovo lepo število, pa bilo bi jih še lahko veliko več.

Našim koroškim bratom! Vaša laskava pisma, s katerimi hvalite naš list, nas odkritosrčno veselijo. Na večkratna vprašanja, ali bi se hoteli ozirati tudi na Vaše razmere ter objavljati krivična in kričeča dejstva, ki jih Vam povzročajo naduti narodni nasprotnik, Vam prijazno naznanjamo, da je naš list odprt vsem Slovincem katerekoli dežele in radi sprejmemo vsako poročilo, ki temelji na resnični podlagi. **Zato, vrli bratje, poročajte nam pridno, širite med svojci naše misli in — uspehi ne bodo izostali!** Živeli!

Nov časopis tednik bo izhajal v Ljubljani kot glasilo narodno-napredne stranke; imenoval se bo »Slovenija«. — Slovenski socijalnodemokratski list »Rdeči prapor« bo izhajal od sedaj naprej dvakrat v tednu. — Tudi Korošci nameravajo ustanoviti še en slovenski list za Koroško.

Pri Kočevju na Kranjskem je utonilo 8 ljudi.

Sadni sejm priredi kranjska kmetijska družba v Ljubljani meseca novembra. Delila bo pri tej priložnosti sadjerejcem tudi nagrade.

Pri nas se zadnji čas ustanavlja veliko posojilnic iz gole strankarske zavisti in često brez potrebe. Posojilnice nimajo izvežbanih odborov, zato smo prepričani, da bo tudi pri nas še marsikdo zaradi nepredvidnosti trpel škodo.

Shod trgovcev iz vseh slovenskih krajev bo v nedeljo, dne 20. t. m. v Ljubljani. Upamo, da ukrenejo

kaj, kar ne bo samo njim v stanovsko, ampak tudi v splošno narodno korist.

Potopil se je pri brodu Melanjskem pod Radgono mlin, lastnina treh posestnikov iz Melov. Vzrok je velika starost in narastla Mura, ki je vrgla na železno verigo pripenjajočo nek hlod ali kaj sličnega, tako da se je gobec potrl ter mlin tako zajel. Samo streha je še videti.

Ljubljanske gospodične bi prav prijazno opozorili, da se njihovi nežnosti in lepoti mehka slovenska govorica bolj prilaga nego nemščina. Da znajo ljubljanske cenj. gospodične tudi nemško in sicer še »izvrstno«, radi verjamemo, vendar pa bi želeli, da bi zaslovele tudi radi lepe slovenske govornice ter bile vzgled Slovenkam drugih mest. Naj bi se od tega ne dale odvrniti niti, kadar so v »Narodnem domu«, niti, kadar se vozijo na — kolesu.

Dopisi.

Sv. Trojica v Halozah. Pred nedolгим časom se je čitalo v »Nov. slov. Štajercu« o zelo hvalevrednem činu tukajšnjih 6 občinskih zastopov, da so zahtevali od v Ptujju se nahajajočih c. kr. uradov, da morajo slovenski jezik upoštevati. To je lepo si mislim. Tudi Vi g. urednik ste zastope jako laskavo pohvalili. Toda čujte, kmalu po prej omenjeni zahtevi je imel krajni šolski svet pri Novi cerkvi v župniji Sv. Trojice v hiši krčmarja in občinskega predstojnika pod predsedstvom A. P., ki je ob jednem tudi občinski svetovalec v občini Nova cerkev, sejo, kjer je predlagal nek občinski odbornik pri Sv. Trojici, naj se vpelje v šoli pri Novi Cerkvi v III. razredu do polovice, IV. razredu pa celo nemški pouk oz. učni jezik.

Pripomniti se mora, da obiskuje to štirirazrednico čez 400 otrok in da je potreben radi tega števila otrok v dveh razredih poldnevni pouk; v enem razredu je že tudi isti upeljan, v drugem pa kmalu bo. Količkaj razsoden človek zna, da pri omenjenih šolskih razmerah, pri tolikem številu učencev se niti s pomočjo slovenskega jezika ni lahko zadostiti šolskim zakonom, kako se jim pa naj ustreže s pomočjo nemškega jezika? — Samo zastopniki 5 vsolanih občin pri krajnem šolskem svetu Nova cerkev in šolskega ogleda učitelj Wankmüller tega ne zapopadejo, kajti z neko navdušenostjo so sprejeli in podpirali ta predlog.

Kaj naj si misli javnost o takih narodnjakih. Se sploh smatra take ljudi za resne, kateri vlagajo petičije na ministerstvo, da se naj upošteva slovenski jezik od strani uradov, na drugi strani pa ga sami zastopavljajo, se ga branijo ter po tujem hrepenijo?

Domačin.

Pripomba uredništva: Prinašamo ta dopis dobesečno, da vendar enkrat uvidijo naši narodnjaki v obeh strankah in izven strank, da je treba proti sistematičnemu, prefriganemu delovanju od strani Nemcev in meščanskih nemškutarjev več kakor strankarskega hujskanja in izpodkopavanja vpliva ali pa brezbriznosti.

Vi možje, rojaki, pa pomislite, kaj delate! Od šole zahtevate, da bi se vaši otroci naučili kaj za življenje, toda vi sami jemljete učiteljem najboljše sredstvo, da res dosežejo kaj v vaših otrok korist. Posvetujte se z

ljudmi, ki so videli več kakor pa Ptuj in so vam res odkriti prijatelji a ne hinavci in od Nemcev plačani agentje, ki se poslužujejo — pred vsem ptujskega »Štajerca«.

Stoprce. V Stopreah imamo poštni nabiralnik in poštni pot nam donša vsak dan pošto iz Rogatea. Vendar kaj pomaga pošta, ako ljudstvo nima do nje zaupanja. Slišijo se namreč čedalje bolj pogosto pritožbe, da se je tej ali oni stranki pismo odprlo in potem skupaj zmazano dostavilo. Kje se je pismo odpiralo? V Rogateu menda ne; tam imajo na pošti drugega potrebnega dela zadosti. Nekaterim neljubim strankam se zopet pisma ali pošiljatve ne izročijo o pravem času, tako da vsled tega pridejo v škodo.

Prosimo torej slavno c. kr. poštno ravnateljstvo naj poskrbi, da bode poštna tajnost, nepristranost in red vladali tudi pri poštnem nabiralniku v Stopreah.

Razne vesti.

Nekaj zanimivega iz Bosue. V Bosni je 239 ljudskih šol s 568 učitelji. Poleg tega je 266 žandarjskih postaj z 2300 žandarji. Za žandarmerijo se je porabilo v letu 1906 3 milijone 775 tisoč kron, za učiteljstvo pa v letu 1904/5 641 tisoč K. Žandar dobi na leto 880 K, pomožni učitelj 720 K. Žandar pride z 18 leti, a učitelj s 40 službenimi leti v pokoj.

Nekaj o človeških možganih. Možgani odratslega človeka tehtajo približno 1300 do 1500 gramov. Ako tehta torej suh človek 50 kg, znaša teža njegovih možganov približno 37. del cele teže. Debel človek nima težjih možganov. Čudno je, da veliko ljudi tako malo rabi svoje možgane, da bi res bilo skoraj bolje, ako bi nosili namesto te teže v glavi — slamo!

Ljudi so žrli po poročilu mladega potovalca v Severni Kanadi v Ameriki vsled lakote. Neki mož je pojedel 8 ljudi, neka žena pa baje celo svoja dva otroka.

V Italiji so delavci v velikih mestih za nekaj dni prenehali z vsem delom. Posebno močno se gibljejo v Milanu, Turinu in Bolonji.

Srbija trpi na pomanjkanju krme kakor Ogrsko in deloma tudi Hrvatsko. Cene živini na Srbskem so vsled tega silno padle.

Španski kralj in kraljica sta mislila priti za več časa na Dunaj, a vsled bolezni našega cesarja je bil obisk odpovedan. Če cesar popolnoma okreva, pa pride ta po obisku pri angležkem kralju iz Londona na Dunaj.

Grozen uboj so zakrivali nemški suroveži v Lovranu pri Opatiji na Primorskem. Ubili so 32letnega Jurija Benedikta iz Spodnještajerskega. Ta je popival v slovenski družbi, ki je pela tudi slovenske pesmi. Zavratno so potem iz maščevalnosti umorili Nemci imenovanega, razklali mu glavo ter ga vrgli v morje.

Koliko pridelala Evropa sladkorja l. 1007? Nemški statistik F. O. Licht je objavil evropski proizvod sladkorja v letu 1907. Pridelala ga bo Nemčija 2,100.000 do 2,250.000 ton proti 2,238.000 tonam 1906, Avstro-Ogrska 1,300.000 do 1,350.000 ton proti 1,344.000 tonam 1906, Francija 775.000 do 825.000 ton proti 756.000 lanskega leta, Belgija 225.000 do 262.000 ton proti 282.000 tonam 1906, Nizozemska 160.000 do 200.000 ton proti 181.000 tonam 1906, Rusija 1,250.000 do 1,350.000 ton proti 1,470.000 tonam 1906, ostale dežele 420.000 do 460.000 ton proti 445.000 tonam 1906. Skupaj 6,230.000 do 6,700.000 ton proti 6.717.000 tonam leta 1906. (Tona je 1000 kg).

Velikanski požar. V djakovskem okraju v Slavoniji so velikanska močvirja, kjer istotako raste šota kot na ljubljanskem barju. Velikanske krajine Jošavo

in Osatino so pa sklenili osušiti in so s temi deli že pričeli. Kanalizacija Jošave in Osatine je bila pred kratkim končana. Ves kraj obsega 24.000 oralov in je skopani kanal dolg 350 kilometrov. Vsled kanalizacije se je šota osušila in kmetje so jo na poziv vodstva osuševanja zažgali. Ogenj traja že okoli štiri mesece in je zlasti zvečer veličasten. Najprej je pod površino, ko jo pa prodre, se bliskoma razširi po ravnini. To se bo vršilo še nekaj mesecev, nakar bodo začeli obdelovati rodovitno zemljo, nastalo iz zgorele šote. Regulacija Jošave in Osatine je ena največjih, kar se jih je zadnji čas izvršilo v Sredni Evropi. Stroški so znašali nad pol milijona kron.

Gospodarske vesti.

Vinorejci!

Pri pregledovanju vinogradov, na katere se je dovolilo brezobrestno posojilo iz državnih in deželnih sredstev, se je opazovalo, da nekateri posestniki pri obnovljenju vinogradov ne postopajo pravilno.

V več slučajih se je namreč našlo, da zasajajo posestniki zrigolan svet s trtno sorto, imenovano »šmarnico«. To je ameriška trta, ki sicer rodi neposredno, t. j. ne da bi se jo požlahtnjevalo, vendar pa ta sorta ne kljubuje trtni uši.

Šmarnico toraj uniči trtna uš ravno tako kakor našo domačo trto.

Vino, ki ga daje šmarnica, spada med najslabše vrste vina, ter radi svojih slabih lastnosti za trgovino in konsum v širšem obsegu nima pomena.

Vinogradniki, ki se poslužujejo pri obnovljenju svojih po trtni uši uničenih vinogradov te slabe sorte, škodujejo s tem postopanjem prvič samemu sebi, drugič pa tudi svojim soobčanom, ker na ta način spravijo ves dotični vinski okoliš ob dobro ime, kajti vinski kupci, ki potrebujejo dobro vino, se bodo vedno izogibali krajev, kjer se prideluje šmarnično vino.

Posestnikom, katerim se je podelilo brezobrestno posojilo in ki sadijo v obremenjenih vinogradih šmarnico, *bode se posojilo brez izjeme odtegnilo* in podelilo drugim!

Pozivam toraj vinogradnike, da razmnoževanje in zasajanje šmarnice opuste in da pri obnovljenju vinogradov rabijo edino le take sorte, katere priporočajo državni in deželni vinarski strokovnjaki.

Gradec, dne 2. oktobra 1908.

C. kr. vinarski nadzornik na Štajerskem:

F. Matjašič.

Da zredimo zdrave svinje moramo paziti pred vsem na sledeče: 1. Mrjasci morajo biti stari vsaj 10 mesecev, 2. svinja mora biti stara pri zelo dobri reji vsaj nekaj nad 1 leto, najboljše prasce pa ima, ako je stara 2, 3, 4 ali 5 let, zato je važno in potrebno ohraniti si svinjo, ki ima zdrav in močen zarod. 3. Svinjski hlevi morajo biti suhi, topli in ne premajhni, piča pa sveža in ne preobilna. Pazite na vse to in videli boste, da vam prinese svinjereja lep dobiček, vi sami pa boste imeli veselje, ker boste videli pred seboj zdrave in lepe živali in ne bolehe, mršave in suhe, da se jezite nad njimi, akoravno niso krive one, ampak vi, da so take.

Jabolka se skranjujejo najbolje in najdalje v posodah med suhim drobnim peskom. Vložijo se plast za plastjo in skrbno zagrnejo s peskom tako, da se jedno družega ne dotika. Napolnjena posoda se postavi v suh, hladen kraj. Tako ohranijo jabolka svojo lepo zunanost a tudi svoj okus.

Sadno drevje saditi je po mnenju strokovnjakov veliko bolj v jeseni kakor pa na spomlad. V naših spodnještajerskih krajih je še vedno premalo sadnega drevja, ki bi donašalo lahko dober prigrizek, zdrav

sadjevec in pa lep dobiček pri prodaji. Seveda moramo paziti pred vsem, da sadimo drevje, ki je kraju primerno in mu ugaja podnebje. Vprašajte vedno radi potovalne učitelje in držite se njihovih nasvetov.

Lep sjučaj o vzajemnosti opisuje »Slov. Narod«. Poroča namreč, da se je šestindvajset posestnikov iz Matenje vasi in štirje iz okolice zavezalo pod častno besedo, plačati vsakemu izmed njih, če kateremu kako živinče pogine, koncem leta po razmerju živine tri četrtine škode, ktera mu je s tem nastala. Oglašajo se vedno novi zavezniki, ter je pričakovati, da se ta zveza razširi na vse živinorejce štirih najbližjih vasi. Dolgo so prosili in moledovali za živinsko zavarovalnico, a vse zastonj. Sedaj so si jo ustanovili na priprost način sami!

Ajde ne pozabite dobro presušiti. Zrnje vsake vrste naj bo potem rž, pšenica, ječmen, proso ali posebej še ajda ni nikdar popolnoma suho, ko se spravi v shrambe. Treba ga je na rjuhah presušiti ali vsaj premetati ali pregrabiti. Kolikokrat se zgodi, da se zaredijo v zrnju razni škodljivci in uničijo najlepše zrnje, ali pa vsled svoje vlažnosti zrnje splesnivi in se užge, ker je v žitnih shrambah nakopičeno previsoko. Vse te škode se ubranimo, če žito presušimo in pregrabimo. Dobro oskrbljeno žito je tudi veliko bolj kaljivo, ker je vsako zrno zdravo in ni zjedeno ali pa pretrohnelo.

Listek.

Trije prstani.

(Po nemškem poslovenil J. F.)

Pred mnogimi stoletji živel je na jutrovem človek, nekaj zelo bogat in spoštovan. Lahkomiseln in vesele naravi pa je zapravil vse svoje premoženje, tako da so našli njegovi trije sinovi ob njegovi smrti komaj toliko, da je bil pošteno pokopan. Nekaj dni po očetovi smrti odprl je kadi*) njegovo zadnjo voljo, ki se je glasila takole:

»Veliko veselje sem doživel v svoji smrtni bolezn. Čeravno sem nameraval, da ne zapustim nič, vendar mi je plačal neki stari dolžnik svoj dolg po 1000 zlatov. Te sem dal našemu strogemu in pravičnemu kadiju, da jih začasno hrani, kajti zdaj je čas, da vam razkrijem neko tajnost. Samo eden izmed vas je moj pravi sin, druga dva pa sem vzel v srečnejših dnevih iz usmiljenja v hišo. Ker pa vas vse tri enako ljubim, mi je težko na škodo drugih dveh katerega obogatiti. Zato naj Allah v svoji previdnosti pokaže pravega mojega sina; kajti le-ta more podedovati očeta. Tako veli naša postava. Moji otroci, kadi vam da tri prstane, navadne obročke iz zlata. Vzemite je v moj spomin ter idite v božji svet. Po treh letih pridite spet pred kadija. Njegova bistrournost bo potem odločila, kateri je pravi moj sin, in ta naj ima tistih 1000 zlatov.«

Ko so bratje to slišali, vzeli so vsak od kadija podani mu prstan, objeli se in razkropili po svetu.

Po treh letih stopijo spet pred kadija. »Kje imaš prstan?« vpraša kadi prvega. Ta pa pokaže svojo desnico, na kateri se je blesketal očetov prstan, in reče: »Ta prstan dal mi je srečo. Imam cvetočo obrt in dobro mi je!« — Nato vpraša sodnik drugega. »Tukaj je prstan«, odvrne ta in pokaže na svileni vrvice okoli

*) Kadi se imenujejo turški sodniki,

vrata viseči prstan: »Jaz sem ga nosil za talisman**) in imel sem srečo. Hiša in polje je moja last!« — Slednjič povpraša kadi tretjega izmed bratov: »In ti, moj sin, kaj pa ti poveš?« In mladenič odgovori: »Meni ni cvetla pšenica. Videl sem, da je življenje po širnem svetu lepo, toda — jako drago!« »Pa, kje imaš prstan?« Mladenič povese za nekaj časa oči. Potem pa se obrne k sodniku ter reče ravnodušno: »Strogi gospod, nikar se ne huduj na me prstan sem zastavil!«

Čuvši to, vzdigne kadi mošnjo zlatov in zakliče: »Na tem te poznam! Ti si pravi sin svojega očeta!.. Vzemi denar in vživaj ga v zdravju!«

Kadi je pač vedel, da jabolko ne pade daleč od drevesa!

Pavluša.

Na Ptujskem polju zapisala I. Recel in L. P.

11.

Pavlušev gospodar je sprevidel, da bo njegovega neumnega hlapca težko kedaj srečala pamet. Ljudje so o njem toliko govorili, da se je začel sramovati. Rad bi nagnal hlapca od hiše, toda pogodila sta se do konca leta in bi mu torej moral dati plačo za vse leto. Tega pa ni hotel skopuh, rajši si je obdržal hlapca in potrpel.

Skopuhi so pogostoma tudi tatovi, to je že stara povest. Tudi Pavlušev gospodar ni bil boljši. Rad je včasih na tihem posekal kaj v sosedovem lesu, ker ni imel lastnega gozda.

Nekega jutra se odpravita s hlapcem po drva v gozd. Pridno sekata in žagata in opoldne naložita poln voz. Ko ga hočeta potegniti iz gozda na cesto, pripeti se nesreča. Kolo zadene ob močen koren, preskoči v jamico in se zlomi. Kaj bo zdaj? Nič drugega ne pomaga, kakor Pavluša mora bežati domu, da sname iz drugega voza kolo. Gospodar mu naroči in zabiči posebej, naj ga prinese tako skrivoma, da ga nihče ne vidi.

Pavluša beži kar more, prevrže doma v kolarnici voz, vzame kolo, toda kako ga naj nese, da ga nihče ne zapazi? »V vrečo bom ga pobasal.« Hitro si poišče v kleti vrečo. Toda vreča je polna, gospodar je ravno sinoči napravil za mlin. Pavluša ne premišlja dolgo, odveže vrečo in izsuje zrnje pred kletjo na tla. Kolo pa je preveliko in za vruga noče iti v vrečo. Dolgo se ne sme muditi Pavluša pograbi sekuro, zdrobi kolo na drobne kose in je pobaše v vrečo. Nato vrečo spet trdno zaveže, vrže na hrbet in hiti z njo v gozd. Nihče ne ve, kaj nosi . . .

Gospodar ga je čakal že težko in nepotrpežljivo. Bal se je, da ga kdo ne zaloti z ukradenimi drvami. Ko nazadnje prisopiha Pavluša in izsuje pred njim novo kolo, zagradi ga jeza, švigne trikrat z bičem hlapca, da je odskakoval visoko od zemlje. Ves razjarjen mu ukaže zopet:

»Idi po drugo kolo, bedak. Prinesi ga tako, da bo ga videl vsak norec in vsako tele.«

Pavluša se obrne in gre spet domu po drugo kolo. Naloži si ga na močno palico na hrbet in ga nese po vasi v vsaki hlev, pokaže ga kravam in teletom, kakor mu je velel gospodar. Na cesti pa zastavi vsa-

kega človeka s prvim vprašanjem, ali je norec ali ne. Potem pa razloži vso povest, kaj se je zgodilo, zakaj nese kolo, kje sta sekala z gospodarjem drva, kje je voz itd. Tako se je bližal že večer, ko se je privlekel Pavluša s kolesom h gospodarju.

V tem pa so prihiteli vaščanje s koli in palicami v gozd, da bi kaznovali tata, o katerem so izvedeli iz Pavluševih ust. Ko je prišel Pavluša k vozu, ležal je gospodar že na tleh in se je zvijal pod udarci razkačenih sosedov.

Gospodar je seveda kmalu zvedel odkod so slišali sosedje o njegovi tatvini. Zdaj hlapcu ni bilo več pri njem obstanka in takoj je moral pobrati svoje reči in zapustiti službo.

Listnica uredništva:

Nekaj dopisov smo prejeli za to številko prepozno. Pride prihodnjič.

Poziv!

Zopet so tu dolgi jesenski večeri. Spet se bo prijetno sedelo pri gorki peči, vleklo iz nabasane pipe, razgovarjalo in poslušalo čitanje novic, ki se gode po širnem svetu.

Rojaki, ako si hočete priskrbeti za te zaspane večere kratkočasnega, podučljivega berila, katerega Vam ne bo treba skrivati pred otroci, naročajte si prav pridno „Novega Slovenskega Štajerca“. Saj ta list ni drag; 2 kronici za celo leto zmore pač vsak gospodar, vsak mali obrtnik, delavec in hlapec.

Res, da Vam »Novi Slov. Štajerc« ne bo prinašal povestice o svetnikih, pa tudi ne zasramovanja duhovnikov in hujskanja proti slovenskim poslancem. Našli pa boste v njem marsikaj zanimivega, za življenje koristnega. Zlasti se boste iz njega naučili spoštovanja in ljubezni do svojega materinega jezika, spoznali njegove pravice, spoznali pa tudi laži in zvijače, s katerimi Vas lovi nas Slovencev najhujši in jedini sovražnik — Nemeč. Uvideli boste, kako morate biti pred tem sovražnikom previdni, s čim Vam on škoduje, kako se mu morete z uspehom braniti.

Koliko »Novi Slov. Štajerc« koristi onim, ki ga z veseljem čitajo se po njem ravnajo, zato imamo dokaze v ptujskem okraju, kjer so v občini v Hajdinu, Noršincih, Slomih, Modražah itd. prej nemčurska županstva prišla spet v slovenske roke.

Da se »Novi Slov. Štaj.« tudi cesarskih oseb ne boji prijeti za ušesa, kadar delajo slovenskim kmetom krivico, to bosta pa potrdila glavarja Underain in Vistarini, ki sta se morala oba iti radi njega zagovarjat v Gradec, odkoder se nista več vrnila. Pa tudi nekaj nemških poštnih uradnikov se ima že zahvaliti za ukore, katere jim je priskrbel ta list.

Zato pa, rojaki, ne branite, ne sramujte se »Novega Slov. Štajerca«. On je skromen od zunaj, bogat pa, pogumen in odločen v svoji vsebini; vsekako vreden vsakega Slovenca.

Naročajte ga torej posamezniki, naročajte razna društva za svoje člane, narodni trgovci za svoje odjemalce, zlasti pa slovenski denarni zavodi za probuje potrebne svoje udeležnike!

Ne stranka, ampak narodnost naj odločuje!

Upravništvo „Nov. Slov. Štajerca“.

***) Talisman je kaka dragocenost ali spominek, ki naj prinese ali ohrani nositelju srečo.

**Trgovina s papirjem, pi-
salnim in risalnim orodjem**

ZVEZNA TRGOVINA

Celje, Rotovška ulica št. 2.

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, do-
kumentni, ministrski, ovitni in barvani
papir.

Svinčnike, kamenčke, peresa, tablice, peres-
nike, gobice, radirke in črnilo.

Trgovske knjige v vseh velikostih, črtane z
eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl,
ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin za občinske
urade, krajne šolske svete, učiteljstvo, žup-
nijske urade, okrajne zastope, užitninske
zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, no-
tarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnatte vreče vseh velikosti po originalnih
tovarniških cenah.

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo se v najkraj-
šem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami
od najpriprostejše do najfinejše izpeljave.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine
so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznano dobro blago. Solidna in točna postrežba

F. PAMM, Krakovo,

Zielonove ulice 3.

Razpožilja na zahtevo brezplačno in poš-
tine prosto bogato ilustr. cenike o urah,
zlatnimi, srebrnimi, orodju in godalih.

Najnovejša iznajdba i

Velik požar

se zamore lahko in naglo pogasiti samo s

**Smekalovimi
brizgalnicami**

s 40% delavske sile pomanjšanim
ravnateljstvom nove sestave, koje od desne
in leve strani vlečejo in mečejo vodo. —
V vsakem položaju delujoče kretanje
brizgalnic nepotrebno.

R. A. Smekal
Zagreb

Skladišče vseh gasilnih pred-
metov, brizgalnic, cevi, čelad,
pasov, sekiric in gospodarskih
strojev ter motor-mlinov.

Izdelujem najmoderneje vse sokolske oprave.

Obročno odplačivanje. 140 odlikovanj.

Postavno zavarovano.

Edin pristni balzam
lekarna „Angela varih“
A. THIERRY
v Pregradi pri Rogoški
Slatini.

Vsako ponarejanje kaznivo

Edino pristen je

THIERRYJEV BALZAM

z zeleno varstveno znamko z
nuno. 12 majhnih ali 6 dvojn-
natih steklenic ali velika spe-
cialna steklenica s patentnim za-
klopom K 5—.

**Thierryjevo centifolljsko
mazilo**

za vse, še tako stare rane, vnetja,
poškodbe itd. 2 lončka K 3-60.
Pošilja se samo po povzetju ali
denar naprej.

Te dve domači zdravili ste kot
najboljši splošno znani in sta
roslavni.

Naslavlja naj se na

lekarnarja A. Thierry v Pregradi
pri Rogoški Slatini.

Zaloge po skoro vseh lekarnah.
Knjižice s tisoči izvornih za-
hvalnih pism zastoj in poš-
tine ne prosto.

Priporočajte,

naročajte

in širite

„Novi Slov. Štajerc“!

Južnoštajerska hranilnica v Celju Narodni dom

za katero jamčijo okraji: **Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje pri Jelšah, Vransko** za popolno varnost vlog in za njihovo, po pravilih določeno obre-
stovanje do neomejene visokosti, ima sedaj hranilnih vlog **4,000.000. K.**

Hranilnica posluje s strankami vsak **torek in petek** dopoldne, za druga opravila pa je urad
odprt **vsak dan** ob navadnih uradnih urah. Hranilne vloge obrestuje **po 4 odstotke** in
pripisuje obresti polletno h kapitalu ter plačuje hranilnica **rentni davek sama** in ga ne
odtegne vlagateljem, tako, da dobe isti popolnoma **nad 4 odstotke obresti.**

Izposojuje pa na zemljiško varnost **po 5 odstotkov**, občinam, korporacijam navedenih petih
okrajev **po 4 tri četrt odstotkov obresti.**